

BAIL SLIP

The Appellants/Accused, namely 1.Babu, S/o.Dhanam, 2.Rajendran, S/o.Arjunan, were directed to be released on bail as per the order of this Court dated 04.01.2012 made in M.P.No. 1/2012 in Cr1.A.No. 9/12.

IN THE HIGH COURT OF JUDICATURE AT MADRAS

RESERVED ON : 26.03.2018

PRONOUNCED ON : 20.12.2018

CORAM

THE HONOURABLE MR.JUSTICE R.SURESH KUMAR

Criminal Appeal No.9 of 2012

1.Babu
2.Rajendran

... Appellants/Accused

- Versus -

The State rep. by

The Deputy Superintendent of Police,
Dharmapuri Sub Division,
Crime No.414 of 2009

... Respondent/Complainant

Criminal Appeal filed under Section 374 of Criminal Procedure Code, call for the records in S.C.No.40 of 2011, dated 15.12.2011 on the file of the Principal District and Sessions Judge, Dharmapuri and set aside the judgment and conviction.

For Appellants : Mr. A.Padmanaban

For Respondent : Mr.J.Shanmuga Rajeswaran
Govt. Advocate (Cr1.side)

JUDGMENT

This Criminal Appeal has been preferred against the judgment and conviction made by the learned Principal District and Sessions Judge, Dharmapuri in S.C.No.40 of 2011 on the file of the said Court by judgment dated 15.12.2011.

2. The case of the prosecution are as follows:

That on 05.10.2009, at about 8.00 p.m. in front of the Mariyammal Koil bus stand at Elagiri village under the police

limit of Thoppur Police Station, Dharmapuri District, the first accused Babu of Elagiri village to the annoyance of the witness Mariyappan (P.W.1) uttered unparliamentary words by dragging the caste name of P.W.1 and in the same course of transaction in furtherance of the common intention, A1 assaulted the P.W.1, Mariyappan with stone on the left scalp and with soda bottle on the left forearm and caused injuries. The A1 also assaulted with stone on the right shoulder and right cheek of P.W.2, one Madhu and caused injuries. In the course of the said transactions the A2, Rajendran gave tube light to the A1, Babu and asked him to assault the witnesses P.W.1 and P.W.2.

2.2. Pursuant to the said occurrence, it is the case of the prosecution that, on receipt of information from the Dharmapuri Government Hospital on 06.10.2009, the P.W.9, Murugan, Head Constable visited the hospital and recorded the statement from P.W.1 and on that basis, the P.W.10, Sub Inspector of Police had registered the case at Thoppur Police Station in Crime No.414 of 2009 under Sections 294(b), 323, 324 of IPC and Section 3(i)(x) of SC/ST (Prevention of Atrocities) Act, 1989 against the accused persons on 16.45 hrs. on 06.10.2009.

2.3. Thereafter, the registration of FIR had been informed to the Deputy Superintendent of Police, and who, on written instructions given by the Superintendent of Police on 06.10.2009 vide his proceedings No.C1/28453/2009, had investigated the matter and had progressed the investigation by visiting the scene of occurrence on the same day prepared rough sketch and after obtaining Mahazar witnesses, the Deputy Superintendent of Police i.e., P.W.11, who was the investigating officer then, had arrested A2 on 06.10.2009. A1 since had obtained anticipatory bail he was not arrested.

2.4. Thereafter, the P.W.12, who was the Deputy Superintendent of Police for the relevant police station had continued the further investigation, who, after having completed the investigation, had filed final report (charge sheet) on 02.09.2010, before the learned Judicial Magistrate Court, Dharmapuri and the said charge sheet was taken on file by the learned Magistrate on 06.12.2010 in PRC.No.11 of 2010 and had been sent to the Principal Sessions Judge, Dharmapuri for trial. After the case was committed to the Principal District and Sessions Judge, Dharmapuri, where, after having given the case number as S.C.No.40 of 2011 on 25.04.2011, the case was taken up for trial.

2.5. On behalf of the prosecution, 12 witnesses i.e., P.W.1 to P.W.12 were examined and 12 exhibits i.e., Exs.P1 to P12 were marked. However, no material objects (M.O.) had been

produced by the prosecution. On the side of the accused, no defence witnesses either oral or documentary, were produced before the Trial Court.

2.6. The Trial Court, after having completed the trial had given its judgment, dated 15.12.2011 whereby, the Sessions Court found guilty of the accused A1 for the offence punishable under Sections 294(b), 323 and 324 of IPC read with Section 34 of IPC and accordingly, the A1 was convicted for the offence under Section 294(b) and he was sentenced to undergo three months imprisonment and to pay a fine of Rs.1,000/- in default to undergo simple imprisonment of two months. A1 was also convicted for the offences under Section 323 of IPC [2 counts] and for each count, he was sentenced to undergo one year imprisonment and shall pay a fine of Rs.1,000/- for each count in default to undergo simple imprisonment for three months for each count. The A1 was also convicted for the offences under Sections 324 of IPC and he was sentenced to undergo two years imprisonment and to pay a fine of Rs.1,000/- in default to undergo simple imprisonment for six months.

2.7. Like that, the Trial Court also convicted the A2 for the offences under Section 323 read with 34 of IPC and he was sentenced to undergo one year rigorous imprisonment and to pay a fine of Rs.1,000/- in default to undergo simple imprisonment for three months. A2 was also convicted for the offence under Section 324 read with 34 of IPC and he was sentenced to undergo two years rigorous imprisonment and to pay a fine of Rs.1,000/- in default to undergo three months simple imprisonment.

2.8. Both the accused i.e., A1 and A2 were found not guilty for the offences punishable under Section 3(i)(x) of SC/ST (Prevention of Atrocities) Act, 1989, accordingly, they were acquitted from the said charges and the Trial Court also directed that, the substantive sentence of imprisonment are to be under gone by the accused persons concurrently. Aggrieved over the said judgment and conviction made by the Sessions Court, by judgment dated 15.12.2011, the accused persons have preferred this Criminal Appeal.

3. The case of the prosecution was that, there had been an assault by A1 to cause injuries on P.W.1 and P.W.2 and for causing such injuries, according to the prosecution, the A2 assisted him by handing over the tube light as a weapon and insisted the A1, to cause injury on the injured witnesses namely, P.W.1 and P.W.2.

4. It is the case of the prosecution that, the occurrence was taken place on 05.10.2009 at 8.00 p.m. at Elagiri bus stand near Mariayamman temple. According to the prosecution,

thereafter, the injured witnesses i.e., P.W.1 and P.W.2 were taken to the Dharmapuri Government hospital by P.W.3 and accordingly, they were admitted as in patient and based on the report given by the doctor, who received the P.W.1 and P.W.2, the P.W.9, Head Constable, Murugan visited the hospital on the next day and on receipt of a statement, which is Ex.P1 [Complaint] from the P.W.1, the FIR, Ex.P10, was registered at 16.45 hrs. on 06.10.2009. Thereafter, the investigation was commenced by P.W.11, Deputy Superintendent of Police on the same day.

5. P.W.1, One Mariyappan, who is the injured witness according to the prosecution, in his chief examination, had stated that, at about 8.00 p.m. on the date of occurrence, he along with P.W.2 and P.W.3 were standing in the bus stand after purchasing tablets for P.W.3, who suffered with stomach pain. At that time, the accused persons voluntarily started abusing the P.W.1 and P.W.2, by using the caste name also. In this regard, the following deposition of P.W.1 can be usefully referred to:

“கடந்த 5.10.2009 தேதியில் ஏலகிரியில் எனது பாட்டி இறந்ததற்காக வருட சாமி கும்பிட நானும் எனது அம்மாவும் பழைய ஏலகிரிக்கு வந்தோம். என்னுடன் சேம்பட்டியை சேர்ந்த எனது சித்தப்பா மாதனும் வந்திருந்தார். எனது தம்பி மணிக்கு வயிறு வலிப்பதால் மருந்து வாங்கிவர கடைக்கு சென்றேன். என்னுடன் எனது சித்தப்பா மாது எனது தம்பியும் வந்தனர். அப்போது நேரம் இரவு மணி 8 இருக்கும். மாத்திரை வாங்கிகொண்டு வந்து பஸ் நிறுத்தத்தில் நிற்குகொண்டு பேசிக் கொண்டிருந்தோம். ஆஜர் எதிரிகள் குடிபோதையில் பஸ்-ஸ்டாப் அருகில் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது பாபு என்பவர் எங்களை பார்த்து இங்க என்னடா பேசிரீங்க. உங்க அம்மால் ஓக்க பறக்கண்டார ஒலிப் பசங்களா என்று திட்டினார். அப்போது நாங்கள் வெளியூர்காரர்கள் என்று சொன்னோம். எனக்கு தெரியுமடா, நீ சாக்கன் மருகன்டா, தேவடியா பையா என்று பாபு சொன்னார். அவ்வாறு சொல்லிவிட்டு கல்லை எடுத்து என் தலையில் இடதுபுறம் அடித்துவிட்டார். சோடா பாட்டிலை எடுத்து என் இடது கை மீது அடித்துவிட்டார். தடுக்க வந்த என் சித்தப்பா மாதுவையும் வலது கையில் அடித்துவிட்டார். 2-ம் எதிரி ராஜேந்திரன் என்பவர் டியூபு லைட் ஐ எடுத்துக்கொடுத்து அடிபா என்று சொன்னார். எனக்கு ஏற்பட்ட காயத்தினால் என்னையும், எனது சித்தப்பாவையும் மணியும் சங்கரும் தருமபுரி அரசு மருத்துவமனையில் சிகிச்சைக்காக கொண்டு வந்து சேர்த்தார்கள். மறுநாள் காலையில் தொப்பூர் போலீசார் மருத்துவ மனைக்கு வந்து விசாரித்து என்னிடம் வாக்குமூலம் பதிவு செய்தார்கள். அதில் நான் கையெழுத்து போட்டேன். நீதிமன்றத்தில் என்னிடம் காட்டப்படும் ஆவணத்தில் உள்ள கையெழுத்து என்னுடையதுதான். அந்த ஆவணம் அ.சா.ஆ.1 ஆகும்.”

6. In his cross examination, the P.W.1 has stated as follows:

“எந்த இடத்தில் வசித்து வருகின்றார்கள் என்ற விவரம் தெரியாது. இந்த சம்பவத்திற்கு முன்பு எனக்கும் எதிரிகளுக்கும் எந்தவித அறிமுகமும் இல்லை என்றால் சரிதான். ஆனால் கடையில் பார்த்தது உண்டு.”

7. It is the case of the prosecution that, P.W.1 and P.W.2 along with P.W.3, after purchasing the tablet at the shop [medical shop], were standing in the bus stop at the time of occurrence. In this regard, the P.W.1 has deposed the following, in his cross examination:

“ஏலகிரியில் மருத்து கடை உள்ள விவரத்தை என்னால் சொல்ல முடியுமா என்றால் பள்ளிகூடத்திற்கு அருகில் உள்ளது. அந்த கடையில் மருத்து பொருட்கள் மட்டும் விற்கப்படுகிறது வேறு பொருட்கள் விற்கின்றனரா என்றால் அந்த கடையில் பேன்சீஸ் பொருட்கள் வைத்து விற்பனை செய்கின்றனர். வீதியானது தென்வடலாக செல்கிறது. அந்த வீதியின் கிழமுற்றத்திலிருந்து மேற்கு புறமா பார்த்து கடை இருந்தது. ஏலகிரி பேருந்து நிலையத்தில் சுமார் 10, 20 கடைகள் உள்ளது. சம்பவ தினத்தின்போது அனைத்து கடைகளும் திறந்து இருந்ததா என்றால் சுமார் 2, 3 கடைகள் திறந்து இருந்தது. சம்பவம் நடந்து கொண்டிருந்தபோது எங்கள் வகுப்பை சேர்ந்தவர்களும் எதிரிகள் வகுப்பை சேர்ந்தவர்கள் வந்தார்கள். அவர்கள் விலக்கிவிட்டார்கள். அவ்வாறு விலக்கிவிட்டவர்கள் பெயரை தெரியுமா என்றால் என்னால் கவனிக்க முடியவில்லை. அப்போது நான் மயக்கத்தில் இருந்தேன். எனக்கு தலையில் ஏற்பட்ட காயத்தினால் ரத்தம் கொட்டியது, அதனால் சட்டையில் ரத்தம் படிந்தது. பீஸ் போன டியப் லைட்-ஐ செட்டி மளிகை கடையில் இருந்து எடுத்து வந்தார்கள். அந்த செட்டி கடையானது வடபுறமாக அமைந்து வாசல் தென்புறம் பார்த்து இருந்தது. சம்பவம் நடந்த போது அந்த கடையில் கடைகாரர் இருந்தார்.”

8. About the said occurrence, the P.W.2, who was also according to the prosecution, the injured witness, has deposed in his chief examination which reads thus:

“5.10.2009 தேதி எனது மாமியாரின் தேவசத்திற்காக ஏலகிரிக்கு சென்றேன். சாமி கும்பிட்டவுடன் எனது பெரிய பையன் மணிகண்டன் என்பவனுக்கு வயிற்று வலி என்பதால் மாத்திரை வாங்கிவர சென்றேன். நான் அ.சா.1 எனது மகன் மணிகண்டன் ஆகியோர்கள் நின்று கொண்டிருந்தோம். அப்போது அ.சா.1 வெத்திலைபாக்கு வாங்கி கொடுக்க கேட்டபோது வாங்கிகொடுத்துவிட்டு நின்று கொண்டிருந்தோம்.”

9. In his cross examination, he has stated the following:

“அன்றைய தினம் எத்தனை மணிக்கு யார் கடையில் வாங்கினேன் என்றால் இரவு 8 மணிக்கு செட்டி மளிகை கடையில் மருத்து வாங்கினோம்.”

10. With reference to the same occurrence, the P.W.3 has deposed about the occurrence in his chief examination which reads thus:

“எனக்கு அன்று இரவு 8 மணிக்கு வயிற்று வலி ஏற்பட்டது. அதற்கு மருத்து வாங்கிவர ஏலகிரிக்கு சென்றோம். நாங்கள் சென்றபோது மருத்து கடை மூடியிருந்தது. நாங்கள் திரும்பி ஏலகிரி பஸ் நிறுத்தத்தில் நின்று கொண்டிருந்தபோது ஏலகிரி பேருந்து நிறுத்தத்தில் குடிபோதையில் இருந்து ஆஜர் எதிரிகள் எங்களை பார்த்து தேவடியா பையா என்று திட்டினார்கள்.”

11. On analyzing the evidence of the alleged eye witnesses, who are also injured witnesses according to the

prosecution, namely, P.W.1 to P.W.3, we can find self contradictions in respect of the circumstances of the occurrence is concerned. The P.W.1, says, after purchasing tablet when they were standing at the bus stop, the accused persons at the influence of alcohol had voluntarily picked up quarrel and abused them. The P.W.2 says, P.W.1 asked for betel leaves and betel nut and after having purchased and given to him, they were standing in the bus stand. In his cross examination, P.W.2 says medicine was purchased at about 8.00 p.m. from Chetti Grocery Shop ['செட்டி மளிகை கடை'] however, the P.W.3 made his deposition in chief examination that, when they went to Elagiri bus stand to purchase medicine they found that the medical shop was closed and therefore, they returned to the bus stand, at that time, the occurrence was taken place.

12. Among the three eye witnesses, two are injured witnesses i.e., P.W.1 and P.W.2, within them there had been considerable contradictions in respect of the circumstances under which, such alleged occurrence taken place. One witness says that, he purchased medicine, thereafter when they were standing in the bus stand, the occurrence was taken place. Another witness says, after he purchased betel nut and betel leaves, when they were standing in the bus stand, the occurrence was taken place. The another witness says that, they purchased the medicine from grocery shop as the medical shop was closed and when they were standing in the bus stand, the occurrence was taken place.

13. It is to be noted herein that, when this is the crucial aspect to testify the stand of the eye witnesses, there could have been corroborated evidence and in this regard, the prosecution should have enquired upon the concerned persons whether, there has been a medical shop in that locality and if so, whether the same was closed and whether the ['செட்டி மளிகை கடை'] Chetti grocery shop was also selling the medicine.

14. In this regard, the P.W.11, Pannerselvam, Deputy Superintendent of Police, the investigating officer, who investigated the case initially has deposed in his cross examination that, he did not enquire anyone in that locality, especially the shop owners. In this context, the following deposition of P.W.11, are extracted herein for easy reference:

“சம்பவமிடத்தின் அருகில் உள்ள செட்டி மளிகை கடை நபர்களையோ, மணி மெத்தை வீட்டில் உள்ள 12 கடையில் இருந்த நபர்களையோ, ஆறுமுகம் மளிகை கடையில் இருந்த நபர்களையோ நான் இந்த சம்பவம் குறித்து வாக்குமூலம் பதிவு செய்தேனா என்றால் நான் சேன்றபோது அங்கு யாரும் இல்லை அதனால் அவர்களை விசரிக்கவில்லை. சம்பவமிடத்தின் அருகில் உள்ள 5 கடைகளில் இருந்த நபர்களை நான் விசரிக்கவில்லையா

என்றால் அங்கு யாரும் இல்லை அதனால் விசரிக்கவில்லை. கடை திறந்து இருந்ததா, மூடி இருந்ததா என்றால் அது எனக்கு ஞாபகம் இல்லை. அ.சா.1 தனது வாக்குமூலத்தில் 1-ம் எதிரி தன்னை டியூப் லைட் எடுத்து அடித்ததாக சொன்னபோது எதிரி எங்கிருந்து டியூப் லைட் எடுத்து அடித்தார் என்ற விவரத்தை எனது விசாரணை தெரிந்து கொண்டேனா என்றால், சோடா பாட்டிலை எங்கிருந்து எடுத்து அடித்தார்கள் என்ற விவரத்தை நான் தெரிந்து கொண்டேனா என்றால் அங்கு யாரும் இல்லாததினால் நான் தெரிந்து கொள்ளவில்லை.”

15. It is the further case of the prosecution that, A1 with the help of soda bottle as well as stone had caused injury on P.W.1 and P.W.2. It is the further case of the prosecution that, the A2 helped A1 by handing over the fused tube light, to use as a weapon which, according to the prosecution had been taken by A2, from the Chetti Grocery Shop. However, the P.W.11, Investigating Officer has deposed in his cross examination that, he had not made any attempt to collect the broken soda bottle or tube light as material objects and his deposition in this regard reads thus:

“மேற்படி வழக்கில் செல்லப்பட்ட டியூப் லைட் சோடா பாட்டில் துண்டுகளை நான் கைப்பற்றவில்லை என்று சொன்னால் சரிதான். அ.சா.1 மற்றும் 2 ஆகியோர்களிடமிருந்து ரத்தம் படிந்த துண்டுகளை நான் வழக்கிற்காக கைப்பற்றினேனா என்றால் இல்லை.”

16. The P.W.1, in his chief examination had stated that, because of the injury caused to him, he and P.W.2 were taken to the Dharmapuri Government Hospital by P.W.3, Mani and P.W.4, Shankar and they only admitted them in the hospital. The relevant portion of the deposition of P.W.1 reads thus:

“எனக்கு ஏற்பட்ட காயத்தினால் என்னையும், எனது சித்தப்பாவையும் மணியும் சங்கரும் தருமபுரி அரசு மருத்துவமனையில் சிகிச்சைக்காக கொண்டு வந்து சேர்த்தார்கள்.”

17. On the same line, the P.W.2 also says in his chief examination which reads thus:

“பின்பு மணிகண்டனும், எனது மகன் சங்கரும் எங்களை தருமபுரி அரசு மருத்துவ மனைக்கு அழைத்து சென்றார்கள். மணிகண்டனை மணி என்றும் கூப்பிடுவது வழக்கம். இது சம்பந்தமாக போலீசார் என்னை விசாரித்தனர்.”

18. The P.W.4, Shankar in his chief examination has stated the following:

“முதல் விசாரணை:- நான் ஏலகிரியில் வசித்து எலெக்ட்ரிசியன் வேலை செய்து வருகின்றேன். அ.சா.1,2,3 ஆகியோர்களை எனக்கு தெரியும். ஆஜர் 1, 2 எதிரிகளை எனக்கு தெரியும். அடிப்பட்ட விவரம் கேள்விபட்டு நான் அடிப்பட்டவர்களை மருத்துவ மனையில் கொண்டு போய் சேர்த்தேன். என்னிடம் காட்டப்படும் மகசர் ஆவணத்தில் உள்ள கையெழுத்து என்னுடையது அல்ல. போலீசார் என்னை விசரிக்கவில்லை.”

19. Whereas, the P.W.8 i.e., Dr.Kavitha, who was the medical officer on duty on 05.10.2009 at Government hospital,

Dharmapuri had deposed in her chief examination which reads thus:

“5.10.2009-ம் தேதி இரவு 9.50 மணிக்கு தீவட்டப்பட்ட பெருமான் மகன் மாரியப்பன் என்பவர் தன்னிச்சையாக வந்து ஏலகிரியில் தெரிந்த நபர் தன்னை கல் மற்றும் பாட்டிலால் தாக்கியதாகவும் சொல்லி என்னிடம் சிகிச்சைக்கு வந்தார்.”

20. The doctor also deposed further which reads thus:

“அதே தினம் இரவு 11.00 மணி அளவில் பழைய ஏலகிரியை சேர்ந்த அன்னம்மாள் என்பவரின் மகன் மாது என்பவர் ஒரு சங்கர் என்பவர் துணையுடன் சிகிச்சைக்கு வந்தார். அவர் தன்னை ஒரு தெரிந்த நபர் கல் மற்றும் பாட்டிலால் தாக்கியதாக கூறினார்.”

21. The contradictions to be noted in respect of the above aspect is concerned, the P.W.1 and P.W.2 claimed that, they were taken to the hospital by P.W.3 and P.W.4 and they were admitted by them, whereas the doctor, who received the P.W.1 has clearly deposed that, on 05.10.2009 at about 9.50p.m., the P.W.1 came singly [no other person brought him] and claim that some known person assaulted him and accordingly, he was admitted. Thereafter, at 11.00 p.m. P.W.2 came with P.W.4 and accordingly, he was admitted in the hospital.

22. The prosecution did not make any attempt to establish that, as to why the P.W.1, alone without any help of attenders went to the hospital at 9.50 p.m. and got admitted and that, P.W.2 after more than an hour i.e., at 11.00 p.m. went along with P.W.4 and got admitted.

23. These aspects are completely self-contradictory among the evidences of P.W.1, P.W.2, P.W.3 and P.W.4 as the P.Ws.1 to 4 have given the evidence that, they all went to the hospital. That means, P.W.1, was taken by P.Ws.2 and 3 and got admitted. Whereas, the P.W.8, doctor has given a different story as referred to above.

24. The P.W.1 has also deposed in his chief examination which reads thus:

“முறுநாள் காலையில் தொப்பூர் போலீசார் மருத்துவ மனைக்கு வந்து விசாரித்து என்னிடம் வாக்குமூலம் பதிவு செய்தார்கள்.”

25. However, the P.W.9, Head Constable in his chief examination has deposed as follows:

“கூடந்த 6.10.2009ம் தேதி நான் அதே காவல் நிலைய தலைமை காவலராக பணிசெய்தபோது தருமபுரி அரசு மருத்துவமனையில் இருந்து வான்செய்தி மூலமாக கிடைத்த தகவலினை பெற்று காவல் உதவி ஆய்வாளர் அவர்களின் உத்தரவு படி அன்றே தருமபுரி அரசு மருத்துவ மனைக்கு வந்து மாலை 16.00 மணிக்கு மருத்துவமனையில் உள்நோயாளியாக இருந்த மாரியப்பன் வயது 28 த/பெ

பெருமான் தீவட்டப்பட்ட என்பவரின் வாக்குமூலத்தை பெற்று வாக்குமூலத்தை எழுத்து மூலமாக பதிவு செய்து அவருக்கு படித்து காண்பித்து அவரின் கையெழுத்து பெற்று மேல் நடவடிக்கைக்காக தொப்புர் காவல் நிலைய உதவி ஆய்வாளரிடம் நான் ஒப்படைத்தேன். நான் பதிவு செய்த வாக்குமூலம் அ.சா.ஆ.1 ஆக குறியீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.”

26. When P.W.1 says that, on 06.10.2009 in the morning hours, the respondent police had visited the hospital and after having enquired the P.W.1, his statement was obtained. However, the P.W.9, Head Constable, Murugan had deposed that, only at 4.00 p.m. i.e., at 16.00 hrs. on 06.10.2009, he visited the hospital and obtained the statement from P.W.1. It is further to be noted that, according to the prosecution, based on the information brought by the P.W.9, Head Constable, Murugan, the complaint/statement given by P.W.1, at about 16.00 hrs. on 06.10.2009 at the Dharmapuri Government Hospital, FIR was registered at 16.45 hrs., which means, the statement of P.W.1 recorded by P.W.9 at 4.00 p.m. on 06.10.2009 at Dharmapuri Government Hospital and the said complaint was reduced as FIR at Thoppur Police Station at 16.45 hrs. i.e., 4.45 p.m..

27. It is further to be noted that, after registering the FIR, the P.W.10, Sub Inspector of Police brought to the notice about the registration of FIR for the offences punishable under Section 3(i)(x) of SC/ST (Prevention and Atrocities) Act, 1989 and therefore, based on such FIR, the Superintendent of Police, Dharmapuri District, had issued Ex.P11, i.e., permission/Order, under Rule 7 to the P.W.11 Deputy Superintendent of Police, to investigate the matter and on receipt of such order from Superintendent of Police, the Deputy Superintendent of Police, claimed to have visited the scene of occurrence at 5.30 p.m., on the same day i.e., Elagiri village.

28. In this regard, the deposition of P.W.11 are to be taken note off:

“கடந்த 6.10.09ம் தேதி நான் தருமபுரி மாவட்ட குற்ற ஆவண கூடத்தில் காவல் துணை கண்காணிப்பாளராக பணி செய்து வந்தேன். அப்போது, தருமபுரி உட்கோட்ட காவல் துணை கண்காணிப்பாளர் விடுமுறையில் சென்றதால் தருமபுரி உட்கோட்ட கூடுதல் பொறுப்பினை நான் வகித்தேன். அன்றைய தினம் தொப்புர் காவல்நிலைய குற்ற எண்.414/2009 பிரிவு 294(பி) 323, 324 மற்றும் 3 (1)(ஜ்) வன்கொடுமை வழக்கில் காவல் உதவி ஆய்வாளர் என்பவர் வழக்கை பதிவு செய்து அவ்வழக்கை தருமபுரி மாவட்ட காவல் கண்காணிப்பாளர் அவர்களின் உத்தரவின் பேரில் அவ்வழக்கை நான் புலன் விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொண்டேன். அந்த உத்தரவு அ.சா.ஆ.11 ஆகும். நான் சம்பவயிடம் சென்று சாட்சிகள் சங்கர், கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆகியோர்கள் அன்றைய தினம் மாலை 5.30 மணிக்கு அவர்களின் முன்பாக பார்வை மகசர் தயார் செய்தேன். அந்த மகசர் அ.சா.ஆ.2 ஆக முன்பே குறியீடு செய்யப்பட்டிருந்தது. சம்பவயிடத்தில் மாதிரி வரைபடம் வரைந்தேன். அந்த மாதிரி வரைபடம் அ.சா.ஆ.12 ஆகும். பின்பு சம்பவயிடத்தில் சாட்சிகள் மாரியப்பன், மாதா, மணி, பாலகிருஷ்ணன், சங்கர் கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆகியோர்களை விசாரித்து வாக்குமூலம் பதிவு செய்தேன்.

அன்றைய தினம் 6.10.2009-ம் தேதி 19.30 மணிக்கு இந்த வழக்கில் எதிரி-2 ராஜேந்திரன் என்பவரை தொப்புர் பேருந்து நிலையத்தில் கைது செய்து அடைப்பு காவலுக்கு அனுப்பிவைத்தேன்.”

29. The Investigating Officer, i.e., P.W.11 has stated in his chief examination that, at 5.30p.m., he prepared the Mahazar, Rough Sketch and also enquired P.W.4 and 5. This according to the P.W.11 was taken place between 5.30p.m. and 7.30p.m..

30. However, the P.W.5 in his chief examination has made the following statement:

“ஆஜர் எதிரிகளை எனக்கு தெரியும். அவர்களை நான் உடையில் பார்த்துள்ளேன். தருமபுரி காவல் துணை கண்காணிப்பாளர் தொப்புர் காவல் துறையினர் ஓலகிரி பேருந்து நிறுத்தத்திற்கு 6.10.2009-ம் தேதி மாலை 3 மணிக்கு வந்தனர். அங்கு நின்று கொண்டிருந்த என்னிடம் போலீசர் சாட்சியாக கையெழுத்து வாங்கினார்கள். என்னிடம் காட்டப்படும் பார்வை மகசர் ஆவணத்தில் 2-வது கையெழுத்து என்னுடையதுதான். அந்த ஆவணம் அ.ச.ஆ.2 ஆகும். இது சம்பந்தமாக போலீசர் என்னை விசாரித்தனர்.”

31. However, in his cross examination, P.W.5 deposed as follows:

“நான் கையெழுத்து போட்ட ஆவணத்தில் என்ன வாசகம் உள்ளது என்ற விவரம் எனக்கு தெரியுமா என்றால் தெரியாது. அந்த கையெழுத்து எதற்காக போட்டேன் என்ற விவரம் தெரியுமா என்றால் தெரியாது. காவல் துறையில் எதற்காக விசாரித்தனர் என்ற விவரம் எனக்கு தெரியுமா என்றால் தெரியாது.”

32. The P.W.11, investigating officer claimed that, he reached the scene of occurrence at 5.30 p.m. on 06.10.2009 and thereafter only he enquired P.W.4 and P.W.5. However, P.W.5, in his chief examination has stated that P.W.11 came to the spot at 3.00 p.m. and he enquired him and obtained statement where, he had given the statement and signed the statement, which is Ex.P2. When the FIR itself was registered at 16.45 hrs., i.e., 4.45 p.m. at Thoppur Police Station, it is hardly to believe the claim of P.W.11, that, he started investigation by visiting the scene of occurrence by 5.30 p.m. that too, after getting written permission from the Superintendent of Police under Ex.P11.

33. P.W.5, however, has stated that P.W.11, visited the scene of occurrence at 3.00 p.m. itself.

34. These contradictions cannot be taken lightly. If at all, the case of the prosecution is to be accepted, atleast the prosecution witnesses, like the investigating officer, the Mahazar witnesses and other police witnesses should have spoken the truth in one voice that means, corroborated statements of

each other.

35. On perusal of the aforesaid evidences, it can be found that the prosecution has not even maintained the time slot in an acceptable and cogent manner.

36. Except the P.W.1 to P.W.5, out of whom, P.Ws.1 to 3 are same family members and P.W.4 and P.W.5 belong to same community, no other independent witnesses had been brought before the Court by the prosecution.

37. If it is the case of the prosecution that, at about 8.00 p.m. on the date of occurrence in the bazaar where, number of shops were located, the occurrence had happened and it is also the case of the prosecution from the deposition of P.W.1 to P.W.3 that, there had been 10 to 20 people atleast were available, who came and infact rescued the accused and the injured witnesses and it is also the case of the prosecution that, tube light was taken from the Chetti Grocery Shop, the medicine was purchased from Chetti Grocery Shop and the betel nut and betel leaves was also purchased only from the Chetti grocery shop, why the prosecution had not taken any steps to enquire either the owner or any other person in charge of the said grocery shop, and record their statements.

38. The prosecution had not even attempted to enquire any of the independent witnesses, who were available at the time of alleged occurrence. In this regard, the P.W.12, who was the investigating officer [Deputy Superintendent of Police], who completed the investigation and filed charge sheet, in his cross examination has deposed as follows:

“இந்த வழக்கில் விசாரணை செய்த சாட்சிகளை நான் மறு விசாரணை செய்தேனா என்றால் செய்தேன். அதை வாக்குமூலமாக பதிவு செய்யவில்லை காரணம் ஏற்கனவே பதிவு வாக்குமூலம் சரியாக இருந்ததினால் நான் தனியாக பதிவு செய்யவில்லை. இந்த வழக்கு குறித்த சான்று பொருட்களை நான் கைப்பற்றினேனா என்றால் இல்லை. சம்பவயிட சாட்சிகளை விசாரித்து வாக்குமூலம் பதிவு செய்தேனா என்றால் இல்லை. சம்பவயிடத்திற்கு அருகில் உள்ள கடைகளில் ஆங்கில மருந்துகள் விற்கப்படுகிறது என்ற கோணத்தில் நான் விசாரணை செய்தேனா என்றால் இல்லை.”

39. The P.W.6 and P.W.7, the officers concerned, who gave the community certificate had deposed before the Trial Court in the cross examination which reads thus: (P.W.6)

“எந்த பதவியில் காவல் துறையினர் என்னிடம் வந்து எதிரிகளுக்கான சாதிசான்று கேட்டார்கள் என்றால் எனக்கு ஞாபகம் இல்லை. வேண்டுகோள் கடிதம் கொடுத்தார்களா, வாய் மொழியாக கேட்டார்களா என்றால் வேண்டுகோள் கடிதம் கொடுத்தார்கள். எந்த தேதி என்று ஞாபகம் இல்லை. வேண்டுகோள் கடிதத்தினை யார் அனுப்பினார்கள் என்ற விவரம் எனக்கு தெரியாது. என்னை யார் விசாரித்து வாக்குமூலம் பதிவு செய்தார்கள் என்றால் என்னை யாரும் விசாரி

க்கவில்லை.”

40. P.W.7, in her cross examination has deposed as follows:

“எனக்கு அ.சா.1ற்கு சாதிச்சான்று வழங்கிட காவல் அதிகாரியிடமிருந்து கடிதத்தினை தபால் மூலமாக பெற்றேனா என்றால் எனக்கு நேரடியாக வரவில்லை. எனது அதிகாரி தாசில்தாருக்கு வழங்கப்பட்டு அவர் கூறிய அறிவுரை நான் அ.சா.1 க்கு சாதிச்சான்று வழங்கினேன். என்னை போலீசார் விசாரித்து வாக்குமூலம் பதிவு செய்தார்களா என்றால் நான் அப்போது நாகப்பட்டினத்தில் இருந்தேன். என்னிடம் போன் மூலமாக விசாரித்தார்கள். என்னை போன் மூலம் விசாரித்த அலுவலர் தனது பதவியின் பெயர் குறித்து என்னிடம் சொல்லி விசரிக்கவில்லை என்றால் சரிதான்.”

41. Whereas, the P.W.12, the investigating officer in his chief examination has made the following deposition:

“இந்த வழக்கில் தருமபுரி மண்டல துணை வட்டாட்சியர் அவர்களை 2.6.2010-ம் தேதி சந்தித்து வழக்கின் வாதியின் சாதி சான்று பெற்றும் அவரை விசாரித்து வாக்குமூலம் பெற்று பின்பு ஓமலூர் வட்டாட்சியர் திருமதி ராஜேஸ்வரி அவர்களை விசாரித்து வாக்குமூலம் பதிவு செய்து, வாதிகளுக்கு உரிய சாதி சான்றினை பெற்றேன்.”

42. The two officers i.e., P.W.6 and P.W.7 had deposed clearly that, they were not at all enquired and no statements were obtained from them by the prosecution, whereas, the P.W.12, the investigating officer had stated that, P.W.6 and P.W.7 were enquired by him and statements were obtained from them. Therefore, absolutely there had been no coherency among the witnesses especially, the Government witnesses and the prosecution.

43. Based on which information, the P.W.9, Head Constable Murugan had gone to the hospital and obtained the statement at 16.00 hrs. on 06.10.2009 has not been explained properly. In this regard, the cross examination of P.W.9, Murugan is extracted hereunder:

“தருமபுரி அரசு மருத்துவமனையில் தனியாக புற காவல் நிலையம் உள்ளது என்றால் சரிதான். சட்டம் சார்ந்த வழக்குகளில் பாதிக்கப்பட்ட அல்லது காயம்பட்ட நபர்கள் சிகிச்சைக்கு சேர்க்கப்படும் அவருக்கு சிகிச்சை அளிக்கும் மருத்துவர் புற காவல் நிலையத்திற்கு தகவல் தெரிவித்து அந்த புற காவல் நிலையத்தில் இருந்து சம்பந்தப்பட்ட காவல் நிலையத்திற்கு தகவல் தெரிவிப்பார்கள். புற காவல்நிலையத்தில் தலைமைக் காவலர் நிலையில் ஒரு காவலர் எப்போதும் பணியில் இருப்பார் என்றால் சரிதான். அந்த புற காவல்நிலைய தலைமை காவலர்தான் மருத்துவ மனையில் பாதிக்கப்பட்ட நபரிடம் வாக்குமூலம் பதிவு செய்து காவல் நிலையத்திற்கு அனுப்பிவைப்பார் என்றால் அது எனக்கு தெரியாது. புற காவல் நிலையத்தில் இருந்து தகவல் வந்ததற்கு குறிப்பு எதுவும் உள்ளதா என்றால் இல்லை. புற காவல்நிலையத்தில் தகவல் பெற்றால் அந்த தகவலினை காவல்நிலைய குறிப்பில் பதிவு செய்தபின்பு மேல் அதிகாரி உத்தரவு பெற்ற பின்பு தான் வாக்குமூலம் பதிவு செய்ய மருத்துவமனைக்கு செல்வது வழக்கம் என்று சொன்னால் சரிதான். இந்த வாக்குமூலம் பின்னிட்டு

என்று உயர் அதிகாரிகளை கலந்து அவர்களின் ஆலோசனைபடிதான் வாக்குமூலம் தயாரிக்கப்பட்டது என்றால் சரியல்ல. அதனால் தான் நான் இந்த நடைமுறைகளை அனுசரிக்கவில்லை என்று சொன்னால் சரியல்ல.”

44. When we analyse the entire evidences of the prosecution side, we could find that, there had been bundle of contradictions. No proper investigation seems to have been done by the prosecution and no material objects have been recovered and produced before the Trial Court. In the absence of any material objects, the prosecution laid a theory that, the accused persons especially, the A1 caused injury on P.W.1 and P.W.2, by using the tube light and soda bottle which cannot be believed.

45. Further, the occurrence, according to the prosecution, had taken place at 8.00 p.m. On 05.10.2009, but the FIR was registered only on 06.10.2010 at 4.45 p.m. In this regard, though contradictory statements have been given by the prosecution witnesses, the fact remains that, there had been a considerable delay in registering the FIR which creates suspicion.

46. Assuming that, the FIR was registered at 16.45 hrs. on 06.10.2009 at Thoppur Police Station, whereas, the P.W.11 investigating officer was located at Dharmapuri and the Superintendent of Police also must have been located only in Dharmapuri and according to the prosecution, the registration of FIR at 16.45 hrs. on 06.10.2009 had been brought to the notice of the Superintendent of Police, who in turn had passed order i.e., Ex.P11, authorising the P.W.11, to investigate the matter and on receipt of the same, the investigating officer, i.e., P.W.11, visited the spot i.e., scene of occurrence at 5.30 p.m.

47. It means that, within a time of 0.45 minutes all the aforesaid act claimed to have been undertaken by the prosecution, which is not only impossible, but also hardly to believe.

48. Though there could have been a number of witnesses independently to corroborate the evidence of the injured witnesses i.e., P.W.1 and P.W.2, no such attempt to bring those independent witnesses before the Trial Court for deposition had been taken by the prosecution for which, no explanation had been given either by the P.W.11 or by P.W.12.

49. When the Trial Court though by completely depending the evidence of P.W.1 to P.W.3, decided to find the guilt of the accused and convicted them, it has failed to appreciate that, even among the P.W.1, P.W.2 and P.W.3, there had been bundle of contradictions about the circumstance of the occurrence itself which had been pointed out elaborately, in the earlier portion

of this judgment.

50. Though P.W.1 to P.W.3 as well as P.W.4 had stated that, P.W.1 and P.W.2 were taken by P.W.3 and P.W.4 to the hospital and they only admitted them, however, P.W.8, Doctor, had clearly given the deposition that, P.W.1 came alone at 9.50 p.m. and P.W.2 came along with P.W.4 at 11.00 p.m.. The said aspect also had been confirmed by the wound certificates issued by P.W.8, which had been marked as Ex.P6 and Ex.P7.

51. In so far as the aforesaid contradictions are concerned, nothing had been deposed before the Trial Court on the prosecution side giving reason as to why, such contradictions found.

52. In this context, the defence theory, projected before the Trial Court, which was infact, not taken into consideration by the trial Court, has to be necessarily looked into. The defence theory has been clearly established during the cross examination of the witnesses. In this regard, the relevant portion of the cross examination of P.W.1 is extracted hereunder:

“சம்பவத்திற்கு முன்பு எதிரிகள் பெயரோ, அவர்கள் எந்த இடத்தில் வசிக்கின்றனர் என்ற விவரம் தெரியுமா என்றால் பெயரை தெரியும். எனது உறவினர்கள் சொல்லி எனக்கு தெரியும். பழைய ஏலகிரி கிராமத்தில் இந்த சம்பவத்திற்கு முன்பாக ஏதாவது சம்பவம் நடந்ததா என்றால் அந்த விவரம் எனக்கு தெரியாது. சாக்கன் என்பவர் எனது மாமனார். அவர் எனது மனைவியின் தந்தை ஆவார். எனது மாமனார் வீட்டில் நல்லது கேட்டது நடந்தால் நான் வருவது வழக்கம். குடும்ப நிகழ்வுகள் அனைத்தும் எனக்கு தெரியும். எனக்கு 4 மச்சான்கள் உள்ளனர். அவர்கள் பெயர் முனுசாமி, பழனி, பீமன் மற்றும் நாகராஜ் ஆவார்கள். எனது மாமனார் வீட்டின் அருகில் வசிக்கும் சேட்டு, மாரிமுத்து ஆகியோர்கள் எனக்கு தெரியும். மேற்படி நபர்கள் எனது மைத்துனர்களுக்கு பங்காளிகள் முறை ஆகும். எனது மைத்துனர் மற்றும் ராஜேந்திரன், சேட்டு மாரிமுத்து மற்றும் சிலர் சேர்ந்து ஆஜர் எதிரி பாபுவை அடித்து கொடுங்காயம் படுத்தி கொலை முயற்சி செய்ததால் வழக்கு பதிவு செய்த விவரம் எனக்கு தெரியுமா என்றால் தெரியாது. எனது மைத்துனர் அந்த வழக்கு சம்பந்தமாக இந்த நீதிமன்றத்தில் வழக்கு நிறுவையில் உள்ள விவரம் எனக்கு தெரியுமா என்றால் தெரியாது. எனது மாமனார் சாக்கன் இந்த சம்பவ தேதிக்கு முன்பாக கொடுத்த இரு புகார்களில் பதிவு செய்த வழக்கில் ஏலகிரி தலைவர் மணி மற்றும் பல நபர்கள் மீது ஒரு வழக்கும், மற்றொரு வழக்கு ஆஜர் எதிரிகள் மீது கொடுத்திருந்தார்கள் என்றால் அந்த விவரம் எனக்கு தெரியாது. அவ்வாறு கொடுத்த இரு வழக்கில் தலைவர் மணி மற்றும் 15 நபர்கள் மீது நடந்த வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தில் அவர்கள் மீது குற்றச்சாட்டு நிரூபிக்கப்படவில்லை என்று அவர்களை வழக்கிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட விவரம் எனக்கு தெரியுமா என்றால் அது எனக்கு தெரியாது.”

53. Like that, P.W.2 in his cross examination has deposed as follows:

“எங்களுக்கும் எதிரிகளுக்கும் இடையே சம்பவத்திற்கு முன்பு எவ்வித முன் விரோதமும் கிடையாது என்றால் சரிதான். சோடா பாட்டில் மற்றும்

டிபூப்லைட்-ஐ எங்கிருந்து எடுத்து வந்தார் என்றால் பக்கத்தில் இருந்த மளிகை கடையில் இருந்து எடுத்து வந்தார். மேற்படி பேக்கரி கடை செட்டிக்கடைக்கு நேர் எதிர் புறத்தில் உள்ளது. அந்த கடையில் தங்கராஜ் னற ஒரே நபர்தான் இருந்தார். இந்த சம்பவத்தை யார் யார் விலக்கிவிட்டார்கள். அங்கிருந்த 10 பேர்கள் விலக்கிவிட்டார்கள் அதில் தங்கராஜ் பெயர் மட்டும் தெரியும். மற்றவர்கள் பெயர் எனக்கு தெரியாது. எனது மைத்துனர் மகன்கள் மீது தாக்கல் செய்த கொலை முயற்சி வழக்கில் எதிரியை அனுகி சமாதானமபோக வலியுறுத்தினார் என்றும், அவர்கள் அதற்கு ஒத்துக்கொள்ளாததினால் எதிரிகள் மீது இந்த பொய் வழக்கு போடப்பட்டுள்ளது என்றால் சரியல்ல. அவர்களின் ஆலோசனை படி ஒரு பொய் புகார் தயாரித்து எதிரிகள் மீது கொடுத்து நாங்களே மருத்துவமனையில் சேர்ந்து கொண்டோம் என்று சொன்னால் சரியல்ல.”

54. Like that, P.W.3, in his deposition has stated the following:

“நான் மருத்துவ மனையில் சிகிச்சைக்காக சேவிலில்லை என்றால் சரிதான். புற காவல்நிலையத்தில் வைத்து என்னை போலீசார் விசாரித்தனர். எனது மாமா, எனது தாத்தா ஆகியோர்கள் 1-ம் எதிரியை அடித்து கொலை முயற்சி செய்த வழக்கு நிறுவையில் உள்ளதால் அதை பைசல் செய்து கொள்ளவேண்டும் என்றும், 1-ம் எதிரியிடம் எனது மாமா, தாத்தா ஆகியோர்கள் கேட்டபோது 1-ம் எதிரி அதற்கு ஒப்புக்கொள்ளாததினால் மாரியப்பனை வைத்து பொய் வழக்கு போட்டதில் நான் பொய் சாட்சி சொல்கிறேன் என்றால் சரியல்ல. நான் சொன்னபடி ஒரு சம்பவம் நடக்கவில்லை என்றால் சரியல்ல.”

55. The suggestions put forward by the defence side to P.W.1, P.W.2 and P.W.3, though had been denied in general by those witnesses, the fact remains that, there had been clear animosity between the accused and the father-in-law family or uncle family of P.W.1 to P.W.3. In this regard, there had been a criminal case between the brother-in-law of P.W.2 and uncle and grand father of P.W.1 and P.W.3 and the accused persons seems to have been pending before the same Court where, the accused side in that case, seems to have made an attempt, to compromise and since the accused in this case has not come forward, animosity since had developed between them and in order to settle the score this alleged occurrence had been projected or magnified by the defacto complainant i.e., P.W.1 and his family members.

56. This defence theory cannot be easily brushed aside in view of the factual matrix that, there had been a criminal case which is pending in the same Court between the families. However, the P.W.1 to P.W.3 deposed before the Trial Court that, they did not know anything about the said pendency of the case and this also yet another area of flaw on the side of the prosecution witnesses, which are hardly to believe.

57. These aspects have not been considered in proper perspective by the learned Sessions Court Judge and he has taken the evidences of P.W.1 to P.W.3 stating that, they are eye witnesses as well as injured witnesses and therefore, their

evidences can be believed and based on which, the Trial Court has come to the conclusion that, prosecution had proved their case beyond reasonable doubt. This Court, after having analysed the evidences of the prosecution side which consist of bundle of contradictions and also the virtual failure on the part of the prosecution, to conduct the investigation in proper perspective by recovering the material objects and produce the independent witnesses to corroborate the theory of the prosecution, find that the entire prosecution case is completely flawed. This conclusion is inevitable in view of the contradictions pointed out by this Court.

58. Therefore, this Court is of the considered view that, the prosecution has not proved the case against the accused persons beyond any reasonable doubt and in fact, except the evidences of P.W.1 and P.W.2, who are injured witnesses, according to the prosecution, no other corroborated evidences were available with the prosecution to prove the case.

59. In respect of P.W.1 and P.W.2 evidences is concerned, in the eye of the defence theory, the evidentiary value of P.W.1 and P.W.2 cannot be taken as a sole criteria to come to the conclusion that, accused were guilty of the offences or charges framed against them. Therefore, this Court has no hesitation to hold that, the charges framed against the accused persons had not been proved beyond doubt by the prosecution side and therefore, the conclusion made against them by the Trial Court is erroneous.

60. In the result, the impugned judgment and conviction made against the accused/appellant herein in S.C.No.40 of 2001 on the file of the learned Principal District and Sessions Judge, Dharmapuri, by order dated 15.12.2011 is hereby set aside and the accused/appellants are accordingly set at free. Consequently, the bail bond if any, executed by the accused/appellants shall be discharged forthwith. The appeal is thus, allowed.

Sd/-

Assistant Registrar

//True Copy//

Sub Assistant Registrar

smi

To

1.The Principal District and Sessions Judge,
Dharmapuri

2.The Judicial Magistrate,
Dharmapuri.

3.The Chief Judicial Magistrate,
Dharmapuri.

4.The Director General of Police,
Mylapore, Chennai-4.

5.The District Collector,
Dharmapuri.

6.The The Deputy Superintendent of Police,
Dharmapuri Sub Division, Dharmapuri.

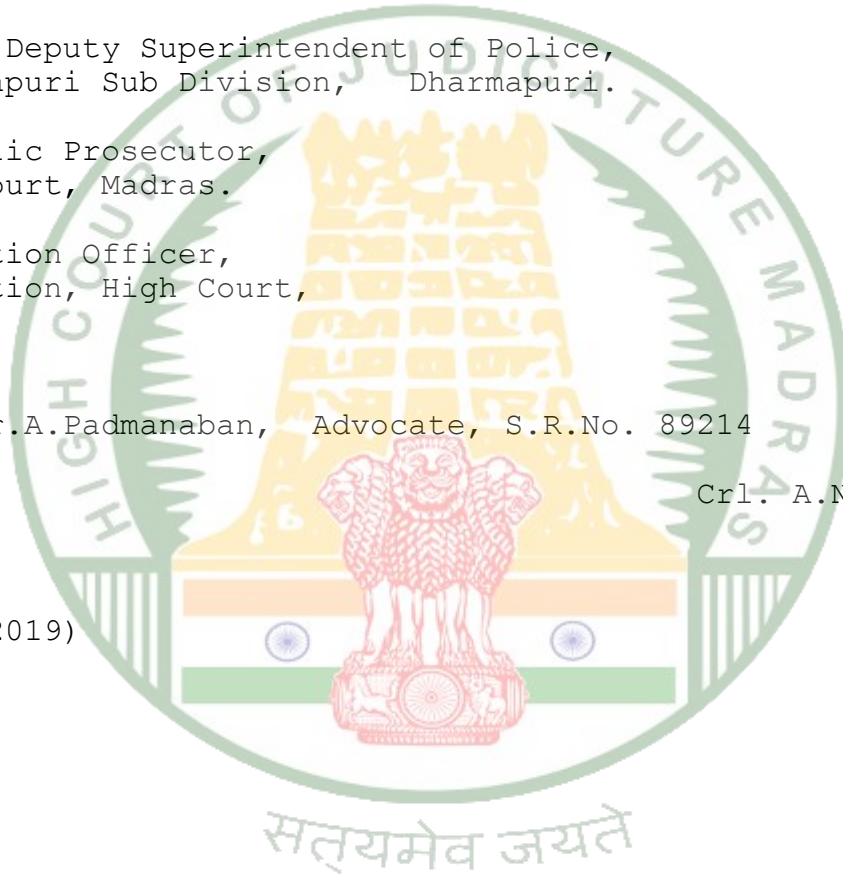
7.The Public Prosecutor,
High Court, Madras.

8.The Section Officer,
Crl.section, High Court,
Madras.

+1cc to Mr.A.Padmanaban, Advocate, S.R.No. 89214

Crl. A.No.9 of 2012

NRI (CO)
GN(22/02/2019)

WEB COPY